

10p

Ilman. last. kirj. 2.

HELMIÄ SATUJEN MAAILMASTA, No. 8.

Lumikki.

CLOUBERG & K_o. (W. HOVING), WIIPURI.

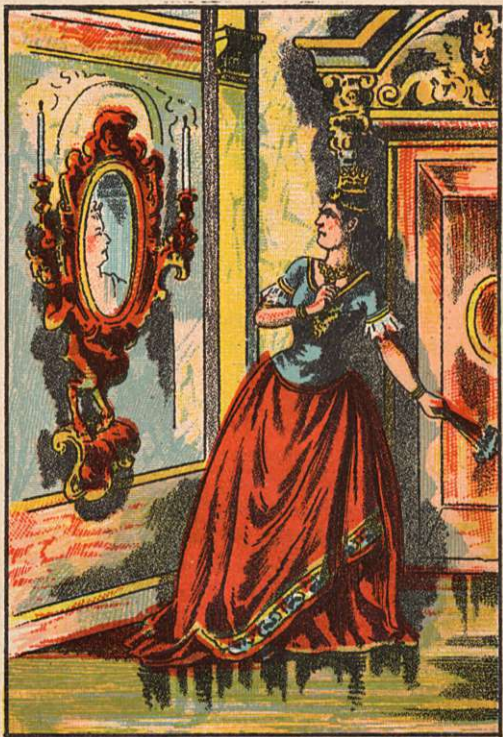
Lumikki.

Eräs kuningatar toivoi kerran että hänellä olisi tytär valkea kuin lumi, punainen kuin veri ja musta kuin mustapuu. Hänen toivonsa toteutui, ja hän sai tyttären, iholtaan valkoisen kuin lumi, posket punai et kuin veri. Häntä ruvettiin kutsumaan nimellä „Lumikki“. Kuningatar kuoli pian ja vuoden kulluttua kuningas otti toisen puolison. Tämä oli kaunis, mutta ylpeä. Hänellä oli taikakuvastin, jolta hän joka päivä kysyi :

„Kuules, kuules kuvastin, Ken maassani on kaunehin?“ Ja kuvastin vastasi: „Oi kuningatar kuuluisin, sä olet maassas kaunehin!“ Mutta päivänä muu-

tamana, kun Lumikki oli seitsen vuotias, kuvastin vastasikin: „Oi kuningatar kuuluisin, sä täällä olet kaunehin. Vaan pikku sievä Lumikki on tuhat vertaa kauniimpi.“ Silloin hänet valtasi kateus ja viha ja hän antoi Lumikin eräälle metsästäjälle tapettavaksi. Mutta metsästäjän kävi Lumikkia sääli ja hän jätti hänet eloon, kun vaan ei tulisi takaisin linnaan.

Lapsi parka juoksi metsässä yhä edelleen. Illan tullen hän saapui pieneen majaan. Siellä oli kaikki niin pikku-ruista, mutta puhdasta ja sievää. Kesellä lattiaa oli katettu pöytä; pöydällä seitsemän lautasta, veistä kahvelia ja juomalasia. Lumikki söi ja joi hiukan joka paikalta. Sitten hän koetteli jokaista vuodetta; mikä oli liian lyhyt, mikä liian pitkä. Vihdoin hän seitsemänteen makuulle kävi. Illalla tuli sitten talon seitsemän isäntää kotia. Ne olivat pikku kääpiöitä, jotka koko päivän hakkasivat vuorta. Ne kum-

mastellen huudahtivat: „Ken on istunut paikallani, ken on syönyt lautaseltani, ken on juonut mun lasistani?“ Kun he huomasivat tuon suloisen lapsen nukkuvan tilalla, antoivat he hänen rauhassa maata. Seuraavana aamuna hän kertoi vaiheensa kääpiöille. Nämä pyysivät hänen jäämään luokseen, keittämään heille ruokaa ja pitämään talon järjestyksessä.

Kohta sen jälkeen kuvastin taas kuningattarelle vastasi:

„Oi kuningatar kuuluisin,
Sä olet täällä kaunehin,
Vaan vielä pikku Lumikki
On tuhat vertaa kauniimpi.
Hän tuolla vuorten takana
On kääpiöiden huostassa.“

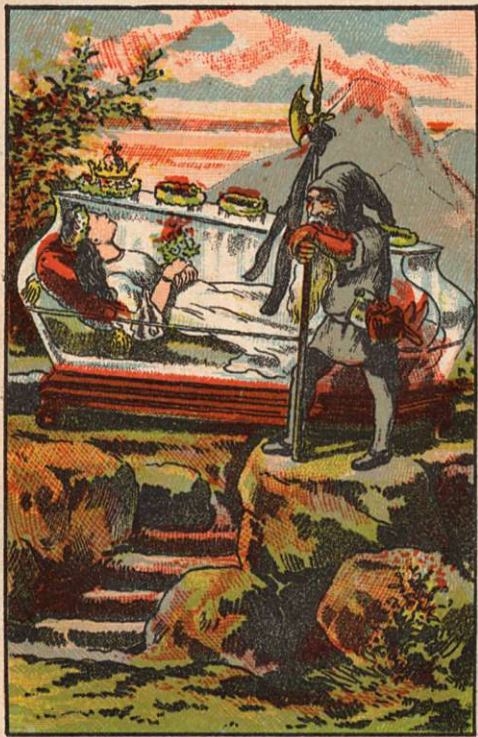
Sitten kuningatar pukeutui kaupustelijamuijaksi, lähti kääpiöiden majalle ja huusi: „hyvä tavara, halpa hinta!“ Lumikki kutsui hänet sisään, osti häneltä kauniit kureliivit, jotka tämä puki

hänen ylleen, mutta kiristikin niin lujalle kiinni että Lumikki pyörtyi ja näytti kuolleelta.

Kun kääpiöt tulivat kotia, huomasiivat he Lumikin maassa ja pelästyivät kovin. He nostivat hänet tilalle, leikkasivat kureliivin nauhat poikki, jolloin lapsi alkoi hengittää ja virkosi taas. Kääpiöt varottivat häntä pahasta kuningattaresta ja pyysivät ettei hän koskaan sitä sisään päästäisi. Mutta kuningatar kuuli kuvastimeltaan Lumikin taas olevan elossa. Nyt hän pukeutui laukkuryssäksi, meni akkunan alle ja tarjosi kaupaksi kauniin kamman. Mutta sen hän oli myrkyttänyt ja kun lapsi sen tukkaansa pisti, kaatui hän pyörtyneenä lattialle. Mutta kääpiöt huomasiivat kamman, ottivat pois sen ja Lumikki virkosi taas eloon. Kolmannen kerran kuningatar pukeutui omenakauppiyaaksi ja lahjoitti Lumikille kauniin omenan, jonka hän oli myrkyttänyt. Kun Lumikki palasen oli

maistanut, kaatui hän kuoliijaana maahan.

Kääpiöt löysivät Lumikin maasta ja alkoivat etsiä, olisiko mitään myrkyllistä taas hänen ruumissaan. Mutta tällä kertaa ei näkynyt mitään. Kuolutta lemmikkiä ei saatu virkoamaan. He itkivät kolme päivää. Sitten he panivat hänet lasiseen arkkuun, koska hän oli vielä aivan elossa olevan näköinen. Arkun he veivät vuoren rinneelle ja vuorotellen sitä vahtivat. Kauvan, kauvan Lumikki arkussa makasi ja näytti kuin olisi nukkunut vain: Hän oli valkoinen kuin lumi, punainen kuin veri ja musta kuin mustapuu.

Sattuipa sitten että kuninkaan poika kerran ratsasti metsässä ja näki suloisen Lumikin lasi-arkussa. Hartailla rukouksilla sai hän kääpiöiltä lahjaksi arkun ja lupasi pitää sitä hyvässä hoidossa. Mutta arkkupa saikin täräyksen ja se vaikutti, että omenapala Lumikin kurkusta lähti ulos. Lumikki avasi sil-

mänsä, nosti arkun kantta ja kysyi:
„Hyvänen aika, missä oikein olen?“ Kuningaan poika virkkoi: „Olet minun luonani. Rakastan sua enemmän kuin mitään muuta maailmassa. Tule puolisokseni!“ He lähtivät yhtenä ja viettivät häänsä suurella komeudella ja ihannuudella. Paha kuningatar kutsuttiin myös häihin, mutta hänen kenkänsä alkoivat palaa ja polttivat hänet koolijaaksi.

